

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Lungu Ludmila XXXXX, născută la XXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 16.03.2015 - 30.05.2016 (prima instanță);*
- 2. 22.06.2016 – 11.04.2017 (instanța de apel);*
- 3. 16.06.2017 - 12.12.2017 (instanța de recurs).*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 30 mai 2016, Lungu Ludmila, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal la 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 6000 unități convenționale și privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Lungu Ludmila, activând în calitate de expert judiciar medico-legal în cadrul secției tanatologice a Centrului de Medicină Legală mun. Chișinău, fiind numită în această funcție prin XXXXX, emis de către Centrul de Medicină Legală al Ministerului Sănătății al Republicii Moldova, adică activând în cadrul unei persoane juridice de drept public, fiind în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, persoană publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative, pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008, conform căroră funcționarul public este obligat să respecte Constituția RM, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, a comis o infracțiune de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

La 31 decembrie 2014, condamnatul Leu Vladimir Vasile, născut la 22.12.1978, care executa la acel moment pedeapsa cu închisoarea în Penitenciarul nr. 16 Pruncul, din mun. Chișinău, a decedat.

Aflându-se în penitenciarul menționat, condamnatul Leu Vladimir a declarat că s-a aflat în greva foamei timp de 78 de zile până în ziua decesului. Pentru constatarea cauzei morții, cadavrul lui Leu Vladimir a fost transportat spre examinare către specialiști la Centru de Medicină Legală de pe str. Corolenco 8, mun. Chișinău.

Ulterior, la începutul lunii februarie 2015, aflându-se în mun. Chișinău, medicul legist pe nume Ludmila Lungu, care a supus examinării cadavrul lui Leu Vladimir, a formulat o concluzie conform căreia moartea cet. Leu Vladimir a survenit în rezultatul suprarăcirii generale a organismului – refrigerării, ca urmare a expunerii relativ îndelungate a organismului la frig. Apoi, în rezultatul contactării telefonice a acesteia la data de 13.02.2015, de către reprezentanții Penitenciarului nr. 16 Pruncul, din mun. Chișinău, Ludmila Lungu le-a comunicat că urmează a se vedea cu reprezentantul Penitenciarului nr. 16, mun. Chișinău. Astfel, în cadrul întâlnirii avute în incinta Centrului de Medicină Legală de pe str. Corolenco 8, din mun. Chișinău, cu cet. Natalia Gospodarenco la data de 13.02.2015, Ludmila Lungu i-a comunicat acesteia că va da concluzia privind moartea lui Leu Vladimir în rezultatul suprarăcirii (refrigerării). Tot atunci, inculpata i-a comunicat Nataliei Gospodarenco că dorește să discute personal cu șeful Penitenciarului nr. 16, mun. Chișinău, pe cazul dat.

Astfel, pe parcursul lunii februarie 2015, în urma uneia dintre discuțiile purtate între șeful Penitenciarului nr. 16, mun. Chișinău – I. Bucliș cu medicul legist L. Lungu, ultima i-a explicat repetat că a dat concluzia că moartea condamnatului V. Leu a survenit în urma refrigerării organismului și nu în consecința aflării în greva foamei.

Tot atunci, I. Bucliș a menționat că această concluzie – precum că moartea condamnatului Vladimir Leu ar fi survenit în urma refrigerării - nu poate fi una obiectivă, deoarece acestuia i-a fost acordată toată asistența medicală, psihologică și că acesta s-ar fi aflat în greva foamei, însă Ludmila Lungu, urmărind realizarea intențiilor sale infracționale până la capăt, i-a comunicat lui I. Bucliș, că dânsa va lăsa concluzia în forma în care a formulat-o și că aceasta ar atrage sancționarea, inclusiv penală, a angajaților penitenciarului, menționând cazuri similare care ar fi avut loc. Tot atunci, dânsa i-a sugerat lui I. Bucliș, că această situație poate fi depășită și că șeful Penitenciarului nr. 16, Pruncul, din mun. Chișinău, să îi transmită bani, care nu i se cuvineau, în sumă de 1200 euro, ceea ce reprezenta conform cursului oficial al BNM pentru acea zi suma de 28.322,16 lei, cifra respectivă fiind scrisă de ea pe o coală de hârtie. Drept rezultat, I. Bucliș, fiind constrâns de circumstanțe, a acceptat de a transmite suma pretinsă prin extorcare de către expertul Ludmila Lungu în schimbul modificării concluziei, care urma a fi formulată de către aceasta și excluderea din această concluzie a cauzei morții cet. V. Leu – refrigerarea.

Ulterior, tot în acea zi în jurul orei 18:35, urmărind realizarea până la capăt a intențiilor sale, Ludmila Lungu a avut o întâlnire în apropierea Spitalului Clinic Republican, de pe str. Testimițeanu mun. Chișinău, cu Bucliș Ion și Valeriu Javelea, ultimul la fel fiind angajat al Penitenciarului nr. 16, mun. Chișinău. În cadrul acestei întâlniri L. Lungu, I. Bucliș și V. Javelea au discutat despre modalitatea transmiterii de către V. Javelea a primei tranșe de bani extorcate, către Ludmila Lungu și anume a sumei de 500 euro, precum și au purtat discuții despre schimbarea ulterioară de către aceasta a conținutului raportului în privința lui Leu Vladimir conform înțelegerii avute.

Urmare a acestor discuții, Ludmila Lungu, la data de 20.02.2015, a avut repetat o întâlnire în apropierea Spitalului Clinic Republican din str. Testimițeanu, mun. Chișinău, cu Valeriu Javelea, unde Lungu Ludmila urma să primească o parte din suma extorcată și anume suma de

500 euro, însă, la această întâlnire Ludmila Lungu a menționat că va primi întreaga sumă în ziua de luni, data de 23.02.2015, când va definitiva întocmirea raportului de expertiză.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Oltu Vadim în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ludmila Lungu să fie achitată.

În motivarea apelului declarat s-a invocat că în materialele cauzei lipsesc careva probe concludente care ar confirma poziția părții acuzării și soluția dată de instanța de fond, fiind evidentă lipsa în acțiunile lui Lungu Ludmila a elementelor componente de infracțiune imputate.

Instanța, pentru argumentarea elementelor obiective și subiective a componente de infracțiune imputate inculpatei a admis și a pus la baza sentinței probe contradictorii și anume declarațiile martorilor Ion Bucliș (șef al Penitenciarului nr. 16) și Lucia Străjescu-Cauș. Or, la examinarea minuțioasă a conținutului ambelor declarații, se evidențiază faptul că declarațiile date se contrazic cu alte circumstanțe ale cauzei (probate prin însăși probele acuzării). Astfel, conform proceselor-verbale din 26.02.2015 de ridicare și de examinare a raportului de constatare medico-legală nr. 6 din 02.01.2015, acesta a fost finisat la 18.02.2015, când a și fost depus pentru expediere ordonatorului în cancelaria Centrului de Medicină Legală, despre care fapt s-a făcut înscrisura de rigoare în registru. Deci, după data de 18.02.2015, inculpata nu mai avea atribuție la raportul de constatare medico-legală menționat, neavând la el acces, concluzia sa fiind definitivă. Astfel, la data de 19.02.2015, când ambii martori menționați mai sus - Lucia Străjescu-Cauș și Ion Bucliș au inițiat întâlnirea și s-au întâlnit cu inculpata în incinta CML, ultima numai deținea asupra sa raportul de expertiză medico-legală a cadavrului Leu Vladimir și nu putea întreprinde acțiuni de corectare sau modificare a acestui raport, fapt confirmat prin declarațiile martorilor. Aceasta s-a confirmat și prin procesul-verbal din 06.03.2015, privind cercetarea bunurilor ridicate din biroul de serviciu a inculpatei, conform căruia în calculatorul inculpatei nu a fost depistată o careva altă versiune a raportului de constatare medico-legală a cadavrului Leu Vladimir, după cum nu au fost depistate careva alte înscrisuri, care ar confirma o eventuală încercare de a modifica concluzia raportului de constatare medico-legală nr. 6 din 02.01.2015, finisat la 18.02.2015, nu au fost depistate careva corectări în registrul de evidență a rapoartelor de constatare, ce aparține personal inculpatei. Mai mult ca atât, actele în formă electronică depistate în calculator și înscrisurile din registru ridicate din biroul de serviciu al inculpatei, corespund integral cu raportul de constatare medico-legală nr. 6 din 02.01.2015, finisat la 18.02.2015 și depus în aceeași zi în cancelaria Centrului de Medicină Legală pentru expediere ordonatorului (Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău). La fel, în aceeași ordine de idei, conform declarațiilor martorilor acuzării Valeriu Savciuc și Victor Odovenco, inculpata nu a efectuat careva încercări de a influența concluziile examinării histologice și nu a admis acțiuni neordinare privitor la procedura generală de dispunere, efectuare și finisare a examinării medico-legale ce ține de decedatul Leu V., dar nici nu mai avea careva competențe față de raportul în cauză deja finisat.

În sensul prevederilor art. 324 Cod penal, apelantul a indicat că pretinderea presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, ce nu i se cuvin persoanei publice. Instanța de fond nu doar nu a constatat probat o insistență din partea inculpatei privind cererea a careva bunuri de la reprezentanții Penitenciarului nr. 16, aceasta lipsind, dar și nu a ținut cont de situația inversă, or conform declarațiilor martorilor acuzării Ion Bucliș, Lucia Străjescu – Cauș, Valeriu Javelea și Natalia Gospodarenco, anume ultimii au insistat asupra

modificării de către inculpată a concluziei sale în calitate de expert, ei nefiind categoric de acord cu această concluzie, considerând-o în viziunea lor proprie ilegală, viziune care însă era contrară rezultatului histologic și constatărilor obiective ale inculpatei în calitate de expert medic-legist în cadrul examinării medico-legale a cadavrului Leu Vladimir.

Apărarea a indicat că prin actul de acuzare, inculpata se acuza că ar fi extorcat de la Ion Bucliș și Lucia Străjesu-Cauș bunuri, prin efectuarea unei eventuale inscripții pe o foaie de hârtie. Totodată prezența unei astfel de inscripții nu a fost confirmată în cadrul acțiunilor de urmărire penală. Or, în cadrul percheziției în biroul de serviciu al inculpatei o astfel de inscripție nu a fost depistată. Atunci când pretinderea se face printr-o scrisoare sau un mesaj, aceasta se consideră consumată din momentul în care destinatarul ia cunoștință de conținutul cererii și înțelege conținutul acesteia. În lipsa unei astfel de inscripții era imposibil de verificat gradul de conștientizare de către martori.

Suplimentar, apelantul a invocat că conform probelor cercetate în ședința judiciară, s-a constatat că raportul de constatare medico-legală nr. 6 din 02.01.2015, a fost finisat la 18.02.2015 și remis în cancelaria Centrului de Medicină Legală pentru expediere ordonatorului (Inspectoratului de Poliție Buiucani, mun. Chișinău). După această dată inculpata nu mai avea acces la acest raport de constatare. A acceptat să discute cu reprezentanții P- 16, doar după insistența acestora prin prisma respectului din partea inculpatei față de medici, ca colegi, pentru a le explica concluzia sa, întemeiată pe date obiective ale autopsiei și pe rezultatele histologice, chiar și la prezentarea oricăror alte acte ce țin de condițiile de detenție. Aceste circumstanțe au reieșit din declarațiile consecutive ale inculpatei și chiar din declarațiile martorilor Lucia Străjescu-Cauș și Natalia Gospodarenco, care au și fost inițiatorii discuțiilor în cauză și care sunt medici de specialitate.

În opinia apelantului, anume această circumstanță combate integral poziția de acuzare preluată de instanța de fond, precum că - „prin procesul-verbal din 11.03.2015 de ridicare și procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice purtate de Ludmila Lungu, s-a constatat că, la 13.02.2015 aceasta a purtat convorbiri telefonice cu Natalia Gospodarenco, Lucia Străjescu Cauș, la 19.02.2015 Ludmila Lungu a întreținut convorbiri telefonice cu Lucia Străjescu-Cauș, Ion Bucliș și Javelea Valeriu, la 20.02.2015 și 23.02.2015 a întreținut convorbiri telefonice cu Javelea Valeriu, când a și pretins și a acceptat suma de 1200 euro pentru a modifica rezultatele expertizei medico-legale, adică cauza decesului deținutului Leu Vladimir” fiind vădit nefondată.

Apelantul a menționat că în contextul examinării presupusei pretinderi, prima instanță urma să aprecieze conform descifrărilor apelurilor telefonice, procesului-verbal de examinare a telefonului ridicat de la inculpată, a interceptării convorbirilor telefonice și a înregistrării comunicărilor, a declarațiilor martorilor acuzării și a declarațiilor inculpatei, inculpata efectuase doar un singur apel telefonic la data de 23.02.2015, când a solicitat să fie ridicată fișa medicală a decedatului, însă a primit de la martorii acuzării 17 apeluri telefonice.

Astfel, apelantul a relevat o puternică insistență, care își doreau prin orice metode, de a leza reputația profesională a inculpatei, motivul fiind cunoașterea de către aceștia a unei situații analogice, când drept urmare a unei examinări medico-legale din 06.02.2012 a deținutului decedat Cobjilă Vasile, efectuate la fel de Lungu Ludmila, au fost sancționați mai mulți lucrători ai aceluiași penitenciar, fapt confirmat prin declarațiile lui Ion Bucliș în ședința de judecată.

Apelantul a indicat că sentința de condamnare este nefondată, fiind evidentă atât lipsa elementului obligatoriu al laturii obiective a componenței de infracțiune imputate și anume lipsa

acțiunii de pretindere prin extorcare, cât și intenția inculpatei de a pretinde careva mijloace bănești în schimbul executării atribuțiilor sale de serviciu, ca semn obligatoriu al laturii subiective, ea neavând posibilități reale de a introduce careva modificări în concluzia sa medico-legală finisată până a fi purtate discuțiile interceptate, prin care inculpata a fost provocată. Astfel, s-a făcut evidentă lipsa în baza art. 51 din Codul penal a temeiului juridic pentru atragerea la răspundere a inculpatei conform prevederilor art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, pronunțată integral la 17 mai 2017, apelul declarat a fost admis, casată sentința și dispusă achitarea lui Lungu Ludmila de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că în urma analizei ansamblului de probe prezentate, prin cercetarea și verificarea minuțioasă a acestora în modul stabilit, efectuând o nouă apreciere a acestora, a ajuns la concluzia că Lungu Ludmila, învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, urmează a fi achitată pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În opinia instanței de apel, probele administrate la dosar nu demonstau pretinderea de către inculpată a sumelor bănești prin extorcare, ca element obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că inculpata, pe tot parcursul procesului penal, a respins învinuirea, făcând declarații constante că nu a comis fapta imputată, versiune care nu a fost combătută prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, ar dovedi că inculpata a comis infracțiunea în circumstanțele stabilite de prima instanță.

Instanța de apel a reținut că, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, toate îndoielile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea inculpatei. Astfel, întru susținerea poziției de nevinovăție a inculpatei, instanța de apel a reținut următoarele probe și anume:

- conținutul ordonanței de începere a urmăririi penale din 19.02.2015 (f.d. 3, vol. I), conform căreia Lungu Ludmila pretindea suma de 1200 euro, pentru eliberarea concluziei „corecte” privind cauza decesului deținutului Leu I. Sesizarea a fost depusă de șeful Penitenciarului – 16. Sub termenul de concluzie „corectă” autorul sesizării a subînțeles o concluzie contrară celei enunțate de inculpată, concluzie ce contravine situației de fapt, pe motiv că concluzia obiectivă a cauzei decesului în urma examinării cadavrului, confirmată prin rezultatele de laborator, stabilea că decesul condamnatului Leu Vladimir a avut loc din cauza refrigerării și nu înfometării, după cum pretindeau reprezentanții Penitenciarului – 16.

Astfel, din ordonanță rezulta că inculpata prin concluzia sa, care ulterior a fost recunoscută corectă și obiectivă prin alte concluzii, inclusiv prin expertize în comisie, a nemulțumit reprezentanții Penitenciarului – 16, deoarece putea să atragă consecințe negative privind situația acestora, ce rezulta din încălcarea obligațiilor de serviciu;

- conținutul demersului șefului Penitenciarului – 16, Ion Bucliș din 19.02.2015, ora 16:30 (f.d. 4, vol. I), care reflecta aceeași situație din ordonanța de începere a urmăririi penale din 19.02.2015; declarațiile martorului Străjescu-Cauș Lucia (f.d. 5, vol. I), prin care se confirma că inițiativa și acțiunile de a influența inculpata aparțineau colaboratorilor Penitenciarului – 16, cauzate de o concluzie asupra cauzei decesului condamnatului Leu Vladimir, nefavorabilă nemijlocit martorului Străjescu-Cauș Ludmila și administrației penitenciarului; declarațiile

martorilor Bucliș Ion (f.d. 7, 9, vol. I); Javelea Valeriu (f.d. 10, 12-13, vol. I); Gospodarenco Natalia (f.d. 14, vol. I); Doroban Radion (f.d. 16-17, vol. I); Savciuc Valeriu (f.d. 18-19, vol. I); Odovenco Victor (f.d. 20-21, vol. I); conținutul rapoartelor de expertiză a banilor din 20.02.2015 (f.d. 26, vol. I) și din 23.02.2015 (f.d. 37, vol. I), prin care se confirma cercetarea mijloacelor bănești presupuse de a fi pretinse, care însă nu au nici o tangență cu inculpata, deoarece nu au fost acceptate de către aceasta; - conținutul procesului-verbal privind efectuarea urmăririi vizuale din 24.02.2015 (f.d. 48, vol. I); conținutul stenogramei convorbirilor dintre cet. Ion, cet. Valeriu și cet. Ludmila din 19.02.2015 și 20.02.2015 (f.d. 58, vol. I), conținutul stenogramei comunicărilor telefonice purtate de cet. Ludmila din 10.03.2015 (f.d. 76, vol. I), conținutul procesului-verbal de percheziție din 24.02.2015 (f.d. 102, vol. I), prin care nu se confirmă acțiunile inculpatei incriminate în rechizitoriu; - conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2015 (f.d. 104, vol. I), potrivit căruia s-au cercetat registrul și stick-ul ridicat din biroul inculpatei. Potrivit registrului, inscripția referitor la cadavrul Leu Vladimir s-a stabilit că a fost fixată la 18.02.2015. S-a examinat și telefonul mobil ridicat de la Lungu Ludmila, potrivit căruia în telefon nu erau înregistrate numerele de telefoane ale lui Javelea V. și Străjescu-Cauș Lucia, dar au fost depistate multiple apeluri de intrare de la aceștia. Pe calculator a fost depistat documentul cu raportul decedatului Leu. Din conținutul procesului-verbal menționat, se confirma că inculpata a fost telefonată insistent de către reprezentanții penitenciarului; conținutul raportului de constatare medico-legală nr. 6, început la 18.01.2015 și terminat la 18.02.2015 (f.d. 109, vol. I), care confirma cauza decesului condamnatului Leu Vladimir în urma refrigerării; conținutul registrului de evidență a cazurilor de influență necorespunzătoare (f.d. 184, vol. I); Regulamentul cu privire la evidența cazurilor de influență necorespunzătoare din cadrul CML (f.d. 197, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.03.2016 (f.d. 104, vol. I), care nu confirmau comiterea de către inculpată a infracțiunii incriminate, iar faptul că nu a fixat în registrul menționat acțiunile de influență din partea colaboratorilor penitenciarului, ținea de alte proceduri legate de prevenirea și combaterea corupției.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că acuzarea n-a prezentat probe concludente și pertinente, care ar confirma în sensul prevederii art. 324 Cod penal, pretinderea, care presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, ce nu i se cuvin persoanei publice.

În acest sens instanța de apel a specificat că, pretinderea, în sensul normei invocate poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Prin actul de învinuire, inculpata se învinuia că ar fi extorcat bani de la Ion Bucliș și Lucia Străjescu-Cauș prin efectuarea unei eventuale inscripții pe o foaie de hârtie, totodată prezența unei astfel de inscripții nefiind confirmată în cadrul acțiunilor de urmărire penală.

Suplimentar instanța de apel a reținut că, în cazul pretinderii în sensul art. 324 Cod penal, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului. Anume această inițiativă, conform analizei probelor, a aparținut reprezentanților Penitenciarului – 16, în persoanele martorilor Ion Bucliș, Lucia Străjescu-Cauș, Valeriu Javelea, Natalia Gospodarenco și nicidecum a inculpatei.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că pretinderea prin extorcare, ca modalitate a acțiunii prejudiciabile conținută de latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal, lipsește la caz.

Totodată, instanța de apel a reținut că, conform probelor cercetate în ședința judiciară, s-a stabilit că raportul de constatare medico-legal în privința deținutului decedat Leu V. nr. 6 din

02.01.2015 a fost finisat, inculpata exercitându-și deplin atribuțiile sale de serviciu la data de 18.02.2015, dată după care raportul de constatare în cauză a fost înregistrat ca fiind finisat și remis prin cancelarie către ordonator - Inspectoratul de Poliție Buiucani, dată după care inculpata nu mai avea acces la raportul dat de constatare.

În opinia instanței de apel, toate celelalte probe prezentate de partea acuzării conțineau împrejurări care nu au o importanță pentru justa soluționare a cazului, or aceste probe nu confirmau nici prezența elementele laturii obiective și nici prezența elementelor laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatei, intenția ultimei de a pretinde prin extorcare careva bunuri nefiind confirmată prin careva probe.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că Lungu Ludmila umează a fi achitată pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (nu a fost probată latura obiectivă a infracțiunii, fiind lipsă acțiunea de pretindere prin ex torcare, dat și intenția inculpatei de a pretinde careva mijloace bănești în schimbul executării atribuțiilor sale de serviciu, ca semn obligatoriu al laturii subiective).

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, la 02 iunie 2017, invocând drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului recurentul indică că hotărârea instanței de apel o consideră neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece la examinarea apelului declarat de avocatul Oltu Vadim în interesele inculpatei Lungu Ludmila nu s-au regăsit careva argumente care au stat la baza achitării ultimei de comiterea infracțiunii, ci dimpotrivă în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine vina acesteia în comiterea infracțiunilor incriminate, dovedită printr-un cumul de probe pertinente și concludente, utile și legal acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința judiciară și anume declarațiile martorilor Natalia Gospodarenco, Lucia Străjescu-Cauș și convorbirile telefonice dintre Ludmila Lungu și Lucia Străjescu-Cauș, Ion Bucliș și Javelea Valeriu, care confirmă că inculpata a pretins 1200 Euro de la șeful penitenciarului, în schimbul modificării concluziei care urma a fi formulată de către aceasta și excluderea din această concluzie a cauzei morții lui V. Leu – refrigerarea.

Astfel, din Registrul de evidență a cazurilor de influență necorespunzătoare a Centrului de Medicină Legală, rezultă că inculpata n-a declarat că este supusă unei influențe din exterior privind activitatea sa de expert, obligație ce-i revine conform funcției deținute, fapt confirmat prin Ordinul nr. 39 din 31.12.2014, privind aprobarea regulamentului privind avertizorii de integritate din cadrul CML cu mențiunea efectuată pe verso despre aducerea la cunoștință a ordinului către colaboratorii instituției.

Suplimentar, potrivit avizului de informare în baza Legii nr. 325 din 23.12.2013, angajatei Centrului de Medicină Legală, Ludmila Lungu, i s-a adus la cunoștință despre posibilitatea aplicării testului de integritate profesională, acte care au fost cercetate și descrise în procesul verbal de cercetare la fața locului din 04 și 06 martie 2015.

Totodată, din descifrările apelurilor telefonice, procesului-verbal de examinare a telefonului ridicat de la inculpată, a interceptării convorbirilor telefonice și a înregistrării comunicărilor, se confirmă declarațiile martorilor Bucliș Ion, Javelea Valeriu, Străjescu-Cauș Lucia, privind pretinderea prin extorcare a sumei de bani de către inculpată. Versiunea acesteia, și anume că a fost provocată nu poate fi reținută, or potrivit stenogramei convorbirilor din 19.02.2015 dintre

Ion Bucliș, Valeriu Javelea și inculpata Ludmila Lungu, rezultă că aceasta a confirmat că au discutat despre suma de bani în schimbul schimbării concluziilor raportului, urmând să se întâlnească a doua zi pentru a primi banii (f.d. 59, vol. I).

Din convorbirile telefonice purtate de către inculpată la data de 20.02.2015, cu Valeriu Javelea rezultă, că la ora 18:02:53 inculpata s-a înțeles să se întâlnească cu Javelea Valeriu, comunicând că se apropie în câteva minute, iar la ora 18:13:22, inculpata fiind telefonată de o persoană pe nume Vasile de pe numărul de telefon 067386734, a fost preîntâmpinată să nu aibă nici o discuție în acea seara, persoană cu care s-a întâlnit la ora 18:18:04, ulterior la 23.02.2015 din convorbirile purtate între Javelea Valeriu și inculpata, a rezultat că ultima și-a schimbat brusc poziția.

Astfel, în opinia recurentului, argumentele inculpatei precum că ea nu a pretins de la persoanele vizate careva sume bănești pentru modificarea raportului de expertiză sunt declarative, or aceasta n-a putut explica de ce s-a întâlnit și a purtat convorbiri telefonice cu martorii Bucliș Ion, Javelea Valeriu, Străjescu-Cauș Lucia, Gospodarenco Natalia.

Totodată, procurorul a invocat netemeinicia și argumentelor inculpatei precum că a acceptat să discute cu reprezentanții Penitenciarului nr. 16 doar după insistența acestora prin prisma respectului față de medici, ca colegi pentru a le explica concluzia sa, or acestea se combat prin probele enunțate.

Recurentul, ține să menționeze că probele administrate în cauză sânt pertinente, concludente, utile și veridice, astfel fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și, fiind apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, dovedesc vinovăția inculpatei în săvârșirea faptelor imputate, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc că Lungu Ludmila a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică de bunuri ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, acțiuni săvârșite prin extorcare de bunuri.

6. La caz, a fost depusă referință de către avocatul Oltu Vadim, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, pe care îl consideră vădit neîntemeiat.

În susținerea poziției sale, avocatul a menționat că, temeiul invocat de către partea acuzării întru susținerea recursului este unul neclar, nemotivat și nu se încadrează conform art. 432 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Avocatul a invocat că, decizia instanței de apel este o hotărâre judecătorească motivată, fiind cercetate și analizate toate motivele invocate de apelant în apelul său, instanța de apel pronunțându-se asupra acestora în întregime. Temeiul de drept invocat în recurs este unul formal, recursul fiind nu altceva decât o transcriere a acuzării, fără a se ține cont de declarațiile martorilor făcute în cadrul cercetării judiciare la soluționarea pe fond a cauzei, când partea apărării a avut posibilitatea de a pune întrebări martorilor, în lipsa confruntărilor în cadrul urmăririi penale.

Totodată acțiunea infracțională imputată prin actul de acuzare inculpatei, susținută de recurent, de pretindere prin extorcare, ca element obligatoriu a laturii obiective a infracțiunii imputate, nu este probată, aceasta rămânând doar o presupunere nefondată, generată în urma unei nereușite provocări insistente din partea reprezentanților Instituției Penitenciare nr. 16, făcute doar cu un singur scop – de a se eschiva de la o verificare amplă a acțiunilor și inacțiunilor acestora în cadrul unui proces penal.

Mai mult ca atât, conform probelor cercetate în ședința judiciară s-a constatat că, raportul de constatare medico-legală în privința deținutului decedat Leu V. nr. 6 din 02.01.2015 a fost finisat, inculpata exercitându-și pe deplin atribuțiile sale de serviciu la data de 18.02.2015, dată după care raportul de constatare în cauză a fost înregistrat ca fiind finisat și remis prin cancelarie către Inspectoratul de Poliție Buiucani în calitate de ordonator, dată după care inculpata nu mai avea acces la raportul dat de constatare.

În această ordine de idei, în opinia avocatului decizia instanței de apel este întemeiată, fiind constatat motivat lipsa elementului obligatoriu al laturii obiective a componenței de infracțiune imputate, și anume lipsă acțiunii de pretindere prin extorcare, dar și intenția inculpatei de a pretinde careva mijloace bănești în schimbul executării atribuțiilor sale de serviciu, ca semn obligatoriu al laturii subiective, ea neavând posibilități reale de a introduce careva modificări în concluzia sa medico-legală finisată până a fi purtate discuțiile interceptate prin care inculpata era provocată. Astfel, instanța de apel corect a ajuns la concluzia inexistenței faptei infracționale, aceasta nefiind probată.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs îl admite, casează, parțial sau total, hotărârea atacată, cu menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în temeiurile prevăzute de prezentul articol.

Recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile de recurs indicate de procuror și-au găsit confirmare și din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea prevederilor art. 414, 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, a făcut o analiză selectivă a probelor cercetate, a ignorat probatoriul expus în sentință și nu a luat în considerație conținutul procesului-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor din 10.03.2015 (f.d. 59, vol. I), privind realizarea acțiunilor de pretindere a mijloacelor bănești de către Ludmila Lungu de la reprezentanții Penitenciarului nr. 16, făcând promisiune acestora de a îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale și anume de a modifica raportul de expertiză medico-legală în privința deținutului Leu V., nr. 6 din 02.01.2015, probă care a fost decisivă la caz și just a fost reținută de prima instanță la adoptarea soluției de condamnare a inculpatei.

În acest context, Colegiul penal consideră că instanța de apel pripit a conchis asupra faptului că inculpata nu a pretins suma de bani.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel pe lângă omisiunea de a aprecia probele prin prisma coroborării lor reciproce, a admis contradicții esențiale la motivarea soluției de achitare a inculpatei, deoarece a pus la baza acesteia declarațiile martorului Gospodarenco N., care a indicat direct despre faptul că acțiunile de pretindere exercitate de inculpată, i-au fost comunicate de către Bucliș Ion (f.d. 15, vol. I).

În acest context, Colegiul penal consideră pripită concluzia instanței de apel, privind lipsa acțiunii de pretindere a banilor din partea inculpatei, deoarece această concluzie vine în contradicție directă cu conținutul probei anterior enunțate, care în această situație de contradicție a fost reținută de către instanța de apel la adoptarea soluției de achitare a inculpatei.

Astfel, în prezența faptului că instanța de apel a omis să combată constatările primei instanțe, care la rândul său au fost consecvente și lipsite de contradictorialitate, ceea ce denotă că instanța de apel nu și-a exercitat în mod corespunzător atribuția legală de rejudecare a fondului cauzei, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs, invocat în cerere și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția* și-a găsit confirmare la judecarea prezentului recurs, fiind necesară admiterea acestuia, cu casarea totală a deciziei atacate și cu menținerea sentinței, deoarece apelul a fost greșit admis.

8. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bolduratu Vasile, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui *Lungu Ludmila XXXXX*, cu menținerea sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 mai 2016, deoarece apelul a fost greșit admis, prin care Lungu Ludmila a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare cu amendă în mărime de 6000 (șase mii) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani și, în temeiul art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 ianuarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan